

BESZTERCZEBÁNYAI HÉTFŐI ÚJSÁG

ELŐFIZETESI ÁR:
Egész évre helyben 2.20 kor., vidéken 3.20 kor.
Egyes példány ára 4 fill.
Megjelenik minden hétfőn.

Felelős szerkesztő:
HAVELKA JÓZSEF

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
BESZTERCZEBÁNYA, IV. BÉLA KIRÁLY TÉR. Telefon 108.
Hirdetések díjszabás szerint.

Pünkösdkor.

(V.) „Jövel szent lélek Uristen!”
— hangzik a mai szép tavaszi napon a templomokban a szép, az áhitatos, a bizó ének, a mikor kivirított a piros pünkösdi rózsza és illatárban fürdik az ember és a szabadba Istennek a legszebb templomába, vágyik a szoba embere. Jövel szent lélek Ur, mondjuk e napon mi is és rágondolunk édes hazánkra, mely válságos napokat lát, a mely várja azt a nagy segítséget, melyet nemzeteknek szintén csak a Gondviselés kegyelme adhat.

A négy evangélista egyezően és gyönyörű nyelven megírta a pünkösdi nagyszerű legendáját. Megírta, hogy Isten kegyelme a tizenkét egyszerű halászbembert hogyan töltötte be a bölcsesség, a tudás malasztjával, hogyan acélozta meg erőiket hősi elszántsággal a hit terjesztésére és egyuttal mennyi mérsékletet öntött beléjük és a bölcsesség milyen tapintatával ruházta fel őket, hogy az embereket átalakító új és fönséges tanok ne dobassanak szirtre már a kezdet kezdetén, hogy a vonagló római imperium a nagy eszmék korszakos átalakuló fuvalmát ne érezze meg s gyilkolhassa meg, a mikor az még csak első martirainak szívét töltötte be. Azért nagyszerű a keresztény hitnek pünkösdi krédója, hogy azok a félték, bátoralan halász emberek megteltek mindazokkal az egyéni tulajdonságokkal, amelyek lehetővé tettek, hogy abban a korban, a mikor az emberek

érintkezése a közlekedési eszközök nagy hiányai miatt majdnem lehetetlen volt, a mikor a tömegre való hatás, tehát az eszmék terjesztésének eme kollektív módja, még ismeretlen volt; ebben az időben szokatlan erővel, a nagy eszmék revelláló erejével tudott a keresztény tan terjedni és a szivekben tért foglalni. Tudás, bölcsesség, tapintat, körültekintés, szeretet, a hitnek ereje és a meggyőződés rendületlensége vitték végbe, hogy egy olyan korszellemben, a minő a római császárság fénykorában volt, — a kereszténységben rejlő nagy szociális elvek hihetetlenül hatottak és terjeszkedni tudtak. Ma a kereszténység pünkösdjén elmélkedő cikkünknek anyagául szinte kínálkozik ennek a legendás időnek nagy távlata. Szinte kínálkozik, hogy azokat a virtusokat kívánjuk a mi apostolainknak, a kik a mi nemzetünket akarják bele vinni a nemzeti haladás új területére. Soha nem kívánhattuk mélyebben, bensőbben és igazabban, hogy a valóságos és ál-apostolok vaióban nemzetünk javára cselekedjenek. Hirdessék a nemzet hitét és az igazat is. Egy nemzet kéri a gondviseléstől, hogy vezéreinek lelkébe öntse azokat a nagy tulajdonságokat, melyekkel hajdan beteltek az igazi apostolok. Kérnünk kell a gondviselést, hogy azokat, akik egy nemzet igazainak föltárására az ország különböző helyeire elmennek az ígét hirdetni: azoknak lelke teljék meg nemzetünknek igaz szeretetével és az igazság rendületlen, megmásíthatatlan szeretetével.

De nemcsak a közdolgokban fáradozók lelke izzódjék meg az apostolkodás tisztító tüzeiben, hanem nemzetünknek minden rendű embere teljék meg hittel, reménnyel és szeretettel. Ez a három fönséges nagy eszme a kereszténység alapja, az emberiség fejlődésének egyedüli tényezője. Egy nemzet, melynek nincs hite, nincs reménye és amelyben a mindent ki-egyenlítő szeretet nem uralkodik, — ez a nemzet túlélte önmagát és temetőjét ásta meg. Nemcsak a nagyoknak, hanem mindenkinek szüksége van arra, hogy a mai szép ünnep fönséges hitét vallja, hogy áhítsa lelkében azokat a tulajdonságokat, melyektől hajdan 12 egyszerű, a népköréből szakadt ember fölékesedve, világhatalmak s egy hatalmas világnézet ellen, dicsően harcba indult és győzött.

Jótekonyság.

A Gyermekvédő Liga ez évi budapesti gyermeknapjának a gyűjtése százezer és egynehány száz korona. Nagy, ámbar nem kifogástalan áldozatkészségről tanuskodik ez a tekintélyes összeg. Hogy a jótekonyság számára egy napon ennyit képesek összegyűjteni, az annak a jele, hogy az emberekben még mindig meg lehet mozgatni azt a kis érző szervet, melyet szívnek neveznek. A modern emberben is van még érzés, s ha ezt az érzést felébresztjük, fellelkesítjük, tud a mai kor embere is adakozni, tud áldozni is.

Ami azonban kifogás alá eshetik ebben az áldozatkészségben, az a szívnek zárkózottsága, melyen át lehetetlen az emberek jobb lelkületéhez, emberbaráti érzéséhez hozzáférköznünk, hacsak mesterséges eszközökön nem folyamodunk. Ilyen mesterséges eszköz

Megyek szükségletemet az olcsóságáról előnyösen ismert

Hová siet? Papp Gyula cégnél

beszerezni, hol óriási választékban kerülnek eladásra divatos cipők, kalap és nyakkendő ujdonságok stb. Megérkeztek a férfi, gyermek szalma kalap ujdonságok!

Üzlet: Beszterczebánya Mátyás-tér 5.

Olcsó szabott árak!

Olcsó szabott árak!

a reklám és minden, amit a reklám fortélyá kigondol: a vásáros bódék, a látványosságok, a társadalom befolyásos és érdekes egyéneinek szereplése, az ötletes meglepetések, az emberi hiúságra számító műfogások.

Kis gyermekeket és elmebajos embereket, ha le akarjuk őket csitítani, vagy valami jóra rábírnunk, olyan szavakkal kell dédelgetnünk, olyan dolgokkal kell foglalkoztatnunk, amelyek képzeletüket gyönyörködtetik, vagy megrögzött eszméiknek kedvezni látszanak, hogy az alatt, amíg a figyelmük az őket gyönyörkedtető és mulattató tárgyakra irányul, akaratauk a mi szándékaink megvalósítására rábirható legyen.

A kiskorúságnak ilyen állapotában van ma a társadalom nagy része. A jótékony intézményei elpusztulnának, ha a vezetők nem gondoskodnának gyermeknapokról, virágnapokról, cukorkanapokról, mulatságokról, hangversenyekről, színelőadásokról, melyeken szórakoztatják, gyönyörködtetik a közönséget s így azután jobban férköznek hozzá a zsebéhez és kihúzzák onnan a koronákat, a kis, sőt a nagy bankókat, amelyekre nagy szükségük van az árvákat, beteget, elaggottakat védő, istápoló szervezeteknek. Üvegházi virágfakasztás ez, amely nem meddő, nem értéktelen, de nem egészen természetes s azért üresre, színre, illatra nézve nem is olyan, mint a minőt a szabad természet műhelye hoz létre.

Az emberi szív nemességének magától kell megnyilatkoznia. A nyomort, az inséget, a segítés szükségességét akkor is meg kell látnunk, a mikor azt nem vetik a szemünk elé női bájaknak, vásáros bódék csecsebecséinek a takarója alatt. A lakás, ruha, élelem, nevelés és egészség nélkül valóknak panaszszavát, segélykiáltását akkor is meg kell hallanunk, ha az nem száll felénk fülbemászó ének vagy zene hangjain, hanem mint a nyomor nyers, visszataszító kitörése, zavaros összhangtalanságban hangzik fel az élet mélységeiből.

A szív jósága olyan mint a nap, amely a melegét mindig árasztja felénk még akkor is, amikor azt a kedvezőtlen viszonyok elfogják előlünk. A nap nem gép, mely nem ad meleget, hőt, ha be nem fűtik. A gépnek, de nem a napnak természeti sajátosságát utánozzák azok, a kik csak akkor tesznek jót másokkal, ha előbb erős fűtőanyaggal melegítik fel szívüket.

A szeretet meggyengülése okozta azt, hogy mai nap az emberek nagy része semmi fogékonysággal sem bír az emberbaráti célok felkarolása iránt s valósággal bele kell lármáznunk az emberek fülébe az irgalmasság buzditó szavát és csörgővel, kereplővel, tarka színek mutogatásával kell az emberek figyelmét felhívni azokra a tanyákra, melyeken a vánszorgó nyomor és a zűlő nélkülözés ütötte fel sátorát. Amily mérvben kivonja magát az ember a szeretet befolyása alól, olyan mérvben teszi ki magát az élet más természetű behatásának, melyek kiszáritják a szívet s annak érzésvilágát az anyagi érdekek terére helyezik át. Az ilyen szívnek az életét éterinjekciókkal kell élesztgetni, hogy valami nemeset tudjon megtenni.

Szomorú helyzet, hogy a társadalmi

jótékonyágnak a kiszáradt szívi emberektől ilyen mesterséges módon kell az áldozatkészség cselekedeteit kicsikarni. Az ember-szeretet virágzása olyan szíveket tételez fel, melyeknek élettörvényök a jóság és az irgalmasság, amelyeknek van szemök, hogy meglássák az inséget mindenütt ahol az jelentkezik, van készségük a nyomor felkeresésére és felkarolására.

HIREK.

Bérmálás. Dr. Radnai Farkas megyés püspökünk tegnap, pünkösdi vasárnapján osztotta ki Besztercebányán körülbelül kétszáz ifjúnak és leánynak a bérmálás szentségét. A bérmálási aktust megelőzőleg d. e. 8 órakor a vártemplomban a püspök ünnepi szent misét celebrált és gyönyörű beszédet mondott. Délben Dr. Kohút János városi plébánosnál díszbéd volt, amelyen a püspök is résztvett. A püspök további bérmautjának állomásai a következők: ma hétfőn: Radványban, május 30-án: Tajón, június 1-én: Dóvalon, június 2-án: Martalján, június 3-án: Úrvölgyön, június 4-én: Óhegyen. A főpásztorunknak mindenütt ünnepélyes fogadtatásban lesz része.

Szabadság. Szokolszky Rezső kir. s. tanfelügyelő ez évi 5 heti szabadságát f. évi július hó elején, Rusznyák Béla kir. s. tanfelügyelő pedig július hó második felében kezdi meg.

Érettségi biztos. A kereskedelmi miniszter a besztercebányai m. kir. állami felső kereskedelmi iskolához az 1912. évi érettségi vizsgálatra miniszteri biztos minőségben Lekly Gyula kir. tanácsost, a kassai felső ipariskola igazgatóját küldte ki.

Előléptetés. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter Gencziczky Béla breznóbányai és Tömöry Vilmos zólyomlipcei áll. el. isk. tanítókat az 1907. évi XXVI. t.-c. 9. §-a alapján évi 200 K pótlék élvezete mellett igazgató-tanítókká léptette elő.

Tanulmányi kirándulás. A breznóbányai áll. polg. fiu- és leányiskola 50 fiu és 30 leánytanulója 5 tanár, illetve tanítónő vezetésével f. évi május hó 21-től 25-ig a Balaton mellett tanulmányi kirándulást rendeztek. A besztercebányai áll. polg. iskola 25 tanulója 2 tanár vezetésével június hó elején Budapestre megy tanulmányútra.

Névmagyarosítás. Detvan János besztercebányai lakos úgy a saját mint kiskorú gyermekei János, Pál Anna, József, Mária, Gusztáv és Emília családi nevüket belügyminiszteri engedéllyel „Déri“-re változtatta át.

Konkurzus. A besztercebányai egyházmegye papnövéndékei közé lépni óhajtó ifjak fölvétele július 2-án délelőtt fél 10 órakor lesz Besztercebányán. A gimnázium IV. vagy felsőbb osztályainak jó sikerrel elvégzését igazoló, illetve eredményes érettségi vizsgálatot tett, jó erkölcsi viseletű, ép és egészséges ifjak, keresztlevelükkel, hittanárunk ajánlatával és iskolai, illetve érettségi bizonyítványukkal fölszerelten, július 1-én délután az egyházmegyei irodában (püspöki palota) személyesen tartoznak megjelenni.

Halálozás. Özv. Spissák Józsefné szül. Szelezky Anna magánzónő folyó hó 23-án Garampéterin 52 éves korában hirtelen elhunyt. A megboldogultat nagyszámú rokonság gyászolja s Szabolcs Ferenc „Az Erdészet“ főszerkesztője édes anyját vesztette benne. Temetése folyó hó 25-én volt Garampéterin általános részvét mellett.

Hamis husz koronások vármegyénkben. Az utóbbi időben meglehetősen nagy számban hamis husz koronás bankjegyeket hoztak forgalomba vármegyénkben. A hamisítványok eléggé sikerültek, csak valamivel sötétebb színűek az eredetinel és a sarkokban levő 20-as számok nyomása hiányos. A hatóság széleskörű nyomozást indított a hamisítók kézrekerítésére, eddig azonban eredménytelenül.

Árvaházi vizsgálat. Zólyomvármegye radványi árvaházában a folyó évi vizsgálat június 22-én lesz.

Hivatalvizsgálat. Dr. Gerber Ferenc, állami számvevőszéki titkár a múlt héten Besztercebányára érkezett, hogy a besztercebányai m. kir. erdőigazgatóságnál és az alája tartozó hivataloknál az állami vagyongazdálkodást megvizsgálja.

Tolvaj katona. A Besztercebányán állomásozó 65-ik gyalogezrednek egy a laktanyában lakó zászlósa észrevette, hogy asztalának fiókjából valaki apránként klopkodja pénzét. Sehogy sem tudta a tolvaj kilitét kipuhatolni. Végre cselhez folyamodott s az nyomra is vezette. A dobozt, amelyben a pénzt a fiókban tartani szokta, bekente ezüst nitrattal. Másnap, amikor újra hiányzott a megolvasott pénzből s a dobozon új foltok látszottak, sorakoztatta a századot s minden embernek megvizsgálta az ujjait. Egy örvetetőnek ujjain volt látható némi égés, pörkölés, amit a nitrát eredményezett a bőrön. Tehát ő volt a tolvaj. Be is vallotta, hogy hosszabb idő óta apránként már tekintélyes összeget lopkodott össze a zászlós asztalából. A tolvaj katonát letartóztatták és a miskolczi katonai fogházba szállították.

Használaton kívül helyezett tantervek. A kir. tanfelügyelőség intézkedése folytán a besztercebányai főszolgabírói hivatal a sebői és garamszegi ág. h. ev. iskolák tantervét használaton kívül helyezettte mivel szakértői vélemény szerint a tantervek menyezeti meghajlás, illetve repedés folytán közveszélyessé váltak.

Felvágta a torkát. Raffay Vilmos zólyomi pénzügyőrségi fővigyázónak meghalt Besztercebányán az édes anyja. A fiú eljött anyjához, de annak elhunyt anyyira elkeserítette, hogy az nagy bánatában kedden, a temetés napjának reggelén zsebkésével előbb oldalát szurkálta össze, majd meg a torkát vágta fel. Esméletlen állapotban szállították a besztercebányai köz-kórházba. Életbenmaradásához nem sok a remény.

Egy orosz paraszt csodálatos menekülése az elsüllyedt „Titanic“-ról. A legutóbbi borzalmas hajókatasztrófa alkalmával, mely a „Titanic“-ot érte, érdekes módon menekült meg egy Grudsik nevű orosz paraszt. Amikor az első mentőcsónakot lebecsátották, Grudsik utat tört magának a csónak felő, de egy revolver elől, melyet

mellének szegeztek, kénytelen volt visszafordulni. Hirtelen támadt ötlettel egy másodosztályú kajütbe futott és ott női ruhát vett magára, sőt arra is talált módot, hogy derekát fűzőbe szorítsa és arcát kifesse. Amikor azután megint a mentőcsónakhoz sietett, ugyanazon a tiszti, aki előbb revolverrel útját álta, udvariasan a csónakba segítette. A csónakban azonban egy asszony felismerte és a ravasz embernek nagy rimánkodásába került, míg az asszonyt rá tudta venni, hogy el ne árulja. Így került a „Carpathia“-ra.

Állategészségügy. A földmívelésügyi miniszter által május 15-én kiadott kimutatás szerint vármegyénkben a ragadós állatbetegségek állása a következő: rühkór, Horhát, Breznóbánya. Sertésorbán: Zólyom Nagyszalatna, Erdőbádony, Benesháza, — sertésvész: Dubravicza, Feketebalog.

Városi közgyűlés. Besztercebánya sz. kir. város képviselőtestülete f. hó 31-én pénteken közgyűlést tart, amelynek legfőbb tárgya a hermaneczi vasút ügye.

Iparos tanoncok jutalmazása. A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter a besztercebányai, breznóbányai és zólyomi iparos tanonc iskolák 1—1 szorgalmas tanulójára részére 50—50 K jutalomdíjat utalványozott.

Véres tüntetések. Amíg mi vidékiek várva-vártuk az elmaradt újságok helyett a szűkszavú telefonértesítéseket, addig Budapest csütörtökön és pénteken véres utcai tüntetések színhelye volt. A parlamenti bonyodalmak hatása alatt s a szocialista sajtó izgatására a munkásnép letette a békés szerszámot és ezrével tödült ki az utcára, ahol rombolt, mint feltartóztatlan ár. A rend fenntartására rendőrség, katonaság, csendőrség vonult ki s összetűzésekben, valóságos utcai harcokban nem volt hiány. Több haláleset és sok sebesülés, rombolás volt a sztrájk, a tüntetés eredménye, amelyről részletesen beszámoltak az időközben megérkezett napilapok. A szomorú eseményekért hadd feleljenek azok, akik akár közvetlenül, akár közvetve előidézték, s szolgáljanak azok intéző tanulságul a jövőre!

Táncmulatság. A zólyomlipcsei róm. kath. egyház folyó évi június hó 2-án az ottani kaszinó helyiségében táncmulatságot rendez. Belépő-díj: Személyenkint 1 K, családjegy 3 K. A mulatság tiszta jövedelme jótékony célra fordíttatik.

His leányok tolvajsözvetkezete. E cím alatt egy fővárosi lapban olvassuk az alábbi, rendkívül jellemző tudósítást: Aradról jelentik, hogy ott néhány hónap óta gyors egymásutánban követték egymást a tegrejtélyesebb tolvajlások, amíg szerdán a rendőrségnek sikerült három 11—12 éves csavargó leányt elfogni, akik kihallgatásuk alkalmával bevallották, hogy a titokzatos lopásokat ők követték el, sőt valószínű, hogy még büntetéseik is voltak. Koldulás ürügye alatt tolokodtak be az úri házakhoz és amit kezük ügyében találtak, azt ellopták. Május 15-én Steiner Miksáné lakásán, egy 540 korona értékű aranyórát a hozzátartozó lánccal együtt lopták el és az aranyláncot meg is találták az egyik leány anyjánál. Reiner József jószágigazgatósi titkár lakásán egy ezüst ridikült lopták el és 1 korona 20 fillérért eladták

egy előkelő magántisztviselő feleségének, akinél a detektívek meg is találták. Áprilisban Keppich Jakab dr. lakásáról elloptak egy 2400 koronás briliáns függőt. A gyermekek hozzátartozóinak lakásán a rendőrség temérdek lopott holmira bukkant. Az orgazdák ellen megtették a bűnügyi följelentést, a gyermekeket pedig a gyermekmenhelyen őrzik és tovább folytatják a nyomozást. — Eddig a rövid hír, mely szomorú világot vet a jelenkor gyermeknevelésére.

Halálos szerencsétlenség. Kucersuk György jeczenyei lakos a multheti fadöntésnél az egyik fa agyonsujtotta.

Visszautasított kivándorló. A most érkezett amerikai lapokban olvassuk a következő hírt: „Zsiak János a Kaiser Wilhelm der, grosse brémai hajóval érkezett New-Yorkba a zólyommegyei Ujmgörödől, hogy sógorához Viglász Jánoshoz utazzék Hascoba. Sérve miatt azonban a hatóság kizárta Amerika területéről s így csalódottan vissza fog jönni az oly könnyelműen elhagyott szülőföldjére.

A csendháborító. Nagy Károly városában történt az alábbi mulatságos eset: A városban van egy éjjeli kávéház, amelynek özvegy Ungvári Zsigmondné a tulajdonosa. Egész házanépével rendszeresen hajnalban szokott nyugalomra térni. Azaz, hogy egy idő óta nyugalomról szó sem lehetett. Alig hajtották le álomra a fejüket, a szomszédos házból rettenetes zaj hangzott föl: kolompolás, csöngetés üllőverés. A pokoli hangkeverék órák hosszáig eltartott. És ez így folyt hetekig. Ungváriné és házanépe természetesen nem tudott elaludni. Könnyű volt megtudni, hogy az éktelen lárma előidézője a szomszédos lakó, valami Veisz József nevezetű. Többször is átízentek hozzá, szüntesse meg a reggeli kalapálást és csöngetést, de hasztalan volt a kérés. Sőt még ő haragudott meg, a miért munkájában háborgatják. Erre aztán mást gondolt Ungváriné. Áthívatta a kedves szomszédot.

— Mondja csak, ki kolompol maguknál, hiszen nincs se birkája, se tehene? — kérdezte.

— Semmi köze hozzá, az én házamban akár a magam nyakába is akaszthatok kolompot.

— Azután mire való a harangozás?

— Fölkeltem vele a családomat.

— De hiszen folyton rázza a csengőt.

Csak nincs talán hetvenhét gyereke?

— Ehhez már éppen semmi köze sincs.

— Tudtommal nem kovács maga,

tehát miért veri az üllőt?

— Ha nekem úgy tetszik, hogy az üllőt verjem, akkor az üllőt verem, de ha sokat molesztálnak, mást is verek.

A szóbeli tárgyalás ilyenformán eredménytelenül végződött, sőt másnap reggel fokozottabb erővel hangzott a szomszédoktól a kolompolás, harangozás és üllőcsattogás. Ungváriné megint átízent.

— Ha fizet egyszer mindenkorra száz koronát, akkor csönd lesz — ez volt a válasz.

Végre tehát kibujt a szög a zsákból. Ungváriné nem fizetett, ellenben följelentette az élelmes Veisz Józsefet zsarolásért a rendőrségen. És azóta oly néma a szomszéd háza, mint a sir.

A tréfás gyógyszeráros.

Claude LHarpillant gyógyszerára a Lycée-utca sarkán volt. A gyógyszeráros húsz esztendő óta állt a pult mögött és ez idő alatt nem volt egy lélek sem Pont-de-Valendre városkában, akiről valami csipőset ne mondott volna.

Még akkor is, amikor a különböző mérgeket keverte, vagy a mérleggel foglalkozott, akár jobbról, akár balról nézett ki, tudta, mi történik az utcán. Néha nagyokat nevetett, de csak a beavatottak tudták, miért. LHarpillant a tükrén mulatott, amely olyan furcsa jószág volt, hogy fejtetőre állítva mutatta az embereket.

Már pedig akármilyen komoly volt is Pont-de-Valendre polgármestere, vagy akármilyen büszkén sétált is Calossa úrhölgy, abban a pillanatban, mikor a két lábuk nyúlt ég felé, nevetségesekké lettek.

Aki a nyilvánosságból él, az nem mulathat hangosan az emberek rovására, LHarpillant mesternek mégis sokat elnéztek, de csak azért, mert tösgyökeres pont-de-valendrei volt, akinek az apja, nagyapja is ott kotyvasztott a sarki gyógyszerárban. Meg azután azt is tudták róla, hogy az egészsége is megkívánja a nevetést. Ha hangosan nem kacaghatott az emberek szemébe, a gyomrából hangzott valami titokzatos mormogás. Némelyek ugyan azt állították, hogy ez betegség, de a jó ismerősök tudták, hogy a visszafojtott nevetés kuruttyól benne.

A nagy vásárokon kiállott LHarpillant a patika ajtajába és várta a vásáros parasztokat. Nem azért, hogy kiszolgálja őket. A különböző szereket a vidékiek a fűszeresnél szerezték be. A gyógyszeráros azt leste, hogy kit tréfálhatna meg. Ott volt mellette három jóbarátja: Numa-César Escartefigue, a nyugdíjas tengerészkapitány, Trussebotte, a do.ánygyári hivatalnok és Cabazet, a magkereskedő. Ez az utóbbi sohasem vett részt a tréfákban, csak a nevetésben, mert attól félt, hogy elveszti vidéki vevőit, akik nála vásárolták kertjeik számára a különböző magvakat.

LHarpillant nem tisztelte sem a kort, sem a rangot. Egy napon kihirdette az iskolás gyermekek között, hogy minden tücsökért husz fillért fizet. Egy óra múlva már egyetlen tücsök sem röpdösött a városkában. A gyermekek összefogdosták valamennyit és ott tolongtak a patika körül. LHarpillant egymásután engedte be őket.

— Nézzük csak... Hopp! Hisz ez hímtücsök... ez is... ez is. Na, ez jó... nem... ez még csak tücsköcske. Nem, ez sem nőnemű... ez egy sem jó... Az iskolások dühöngve oszoltak széjjel... Az Isten azért megverte a patikust, mert az nap éjszaka egy percre sem hunyta be a szemét, olyan cirpelés hangzott az ablak alatt. Az elbocsátott állatkák mind a közeli fákra telepedtek.

Másnap az utcán sátálgatva, meglátott egy kis talyigát tele fával, amelyet egy számár húzott. A talyiga után egy asszony ballagott.

— Hollá! — rikoltott LHarpillant —

Eladó az egész?

— Eladó, tekintetes uram, persze, hogy az egész eladó! Meg akarja venni? Nagyon jó fa.

— Adok érte hat frankot.
— Ugyan, hová gondol? Ötven darad van benne.

— Az ördögbe is. Mennyit akar érte?
— Még négy frankkal többet.
— Jó. Itt a tiz frank. A barátaim tanuim rá, hogy megvettem az egészet.

Az öreg asszony megforgatta a kezében a pénzdarabokat, hogy ugyan nem hamisak-e azután megfordította a talyigát és a gyógyszerár felé hajtott.

— Úgy, úgy... Csak hajtsen be.

Az asszony odaált a pinceajtó elé és várta, hogy lerakodjanak. A pince fölött volt a padlás ajtaja, amelyből egyszerre egy vastag kötélre erősített emelőcsiga ereszkedett alá. A kötél nyult-nyult lefelé, mint egy óriási giliszta. A horog ott lóbálódzott egy darabig a talyiga fölött. Majd megjelent egy szolga, aki a kötelet átvette a talyigán és a horgot a hurokba akasztotta. A talyiga elkezdett emelkedni. A száraz gallyak recsegték-ropogtak, a rémült számár bögni sem tudott, csak hörgött.

— Szűz Mária, Szent Józef! Mit csinálnak ezek? — vizitott az öreg asszony és segítségért kiabált.

— Mit lármázik? Hisz megvettem magától az egészet, a barátaim tanuk rá.

Az emberek összesereglettek a nagy zajgatásra, nem értették ugyan, miért kell a szárnak a levegőben lógnia, de azzal mindjárt tisztában voltak, hogy a patikus valami újabb csinyt követett el.

A három jó barát, Firumi, a laboratóriumi inas és a segéd az ablakból nézték a történetet és majd eldőltek a kacagástól.

Egy másik alkalommal, épen pilulákat csomagolt, amikor egy parasztot látott jönni, akinek a vállára egy világos vörös színű nyul volt vetve.

— Cabazet, — mondta LHarpillant, — esküdjek meg, hogy ez a nyul macska. Maga is, Victor úr, — fordult a segédjéhez, — és te is, Firumi.

Az ember közeledett.

— Hová viszi azt a macskát? — kérdezte a gabonakereskedő.

Az ember felhúzta a vállát és szótlanul folytatta az útját.

Victor közeledett.

— Hova siet, barátom? Kár azért a szép állatért. A szájáról látom, hogy jó egérfogó lehetett.

— Ez itt?

— Igen, az a macska, ami a kezében van.

— Jó tréfa, — mondta az ember. —

Hiszen ez nyul.

— Mit? Velünk akar ilyesmit elhitetni. Azt hiszi, mi olyan ostobák vagyunk, mint azok ott Chausseban, odahaza.

Ekkor ért oda a patikus is.

— Ejnye, a szegényke, hát megölték? Tudja mit, kitömetem a patikám számára.

Az ember merceven nézett a nyulra, mint aki kezdi az eszét elveszíteni. Az ajkára harapott és tovább akart sietni, de Firumi elállta az útját.

— Ejnye, úgy-e, angora volt ez a szép színű macska? Miért ölték meg?

A paraszt felordított, mint egy bolond, a földhöz vágta a macskát és elrohant.

A négy jó barát a hasát fogta nevetésben. Fölvették a nyulát az út porából és a patikuséknál nagyszerű nyulvacsorát csináltak belőle.

A paraszt, mikorra hazaért és meglátta a feleségét az ajtóban, meglátta a jobbik eszét. Röstellte, amiért így rá hagyta magát szedni, de csak annyit mondott:

— No várj, patikus.

Az esztendőben, mikor kiszedte a mézet a kasokból, tisztára csurgatta, mint az arany. Egy nagy bödőnnel bevitt a városba eladni. A patikus, aki akkor is az ajtóban állott, már mesziről ráismert.

— Eladó ez a méz?

— El ám.

— Megvenném.

Megkóstolta a mézet, megszagolgatta, meg is alkudott rá. A paraszt zsebre vágta a pénzt, elment.

LHarpillant bevittette a nagy bödönt. Átrakatta kisebb fazekakba, de úgy négy ujjnyira lefelé valami olyan következett egészen a bödön fenekéig, amit nem lehet leírni.

LHarpillant-t a düh ette. Alig várta a legközelebbi vásárt. Lesbe állt és mikor meglátta a parasztot, elállta az útját.

— Hé, mézes ember!

— Mi kell, macskás ember?

LHarpillantnak a torkán akadt a szó. Mikor a barátai a méregtől szótlaná vált embert látták, akinek most az egyszer túljártak az eszén, hahotában törtek ki. Ugy nevettek, ahogy a torkukon kifért. LHarpillant csak bámult rájuk, akik, ime, eddig vele mulattak, de az első alkalommal ellene fordultak és most készek azzal nevetni, aki túljárt az eszén.

Csendesen megfordult és bement. Többet sohasem tréfált.

Léon Lafage.

Tanonczul

felvétetik 1—2 középiskolát
∴ végzett fiu fizetéssel. ∴

Czím a kiadóhivatalban!

Eladó

Beszterczebányán, a Kalvária
alatt egy gyümölcsös kert,
amely alkalmas építkezésre is.
Tőszomszédságában
már lakóház is épült.

Bővebb felvilágosítás kapható
e lap kiadóhivatalánál.

jutányos áron felvételnek
lapunk kiadóhivatalában.

Hirdetések

Alapított 1796.

HORN LAJOS UTÓDA

cégtulajdonos: HORN FRIGYES KÁROLY
Beszterczebánya (A nagyállomással szemben).

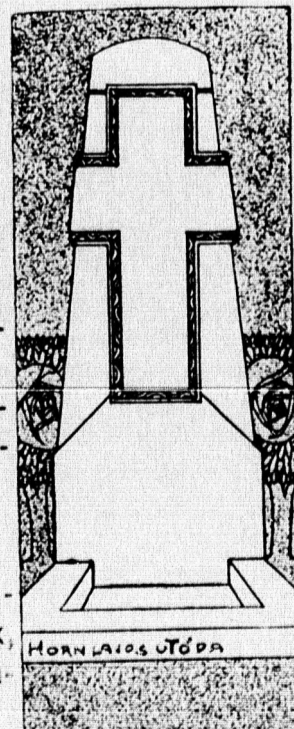
Allandó nagy raktár:

Egyszerű, diszes
modern síremlé-
kekben minden
kőnemben.

Szobrok fehér
carrarai márvány-
ból, kemény
királykai homok-
kőből és bronz-
ból.

Modern sirlám-
pák, virágtartók,
kovácsolt sirrác-
sok stb.

Kérem cégemet hasonló üzlettel össze nem
téveszteni. Utazókat nem tartok, miért is kérem
szükség esetén egyenesen hozzám fordulni.

Alapított 1796.

Ütszéli kereszttek,
keresztelő me-
dencék, szentelt
vigtartók, kerti
kódiszek stb.

Szükséges
rajzokkal, terve-
kel és költség-
vetéssel kívánat-
ra szívesen szol-
gálok.

Pontos kiszolgálás.

Jutányos árak!